

عنوان مقاله:

ماهیت معرفتی و اندیشگی ادبیات

محل انتشار:

فصلنامه کاوش نامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 11، شماره 20 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

حسین نوین - استادیار دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

ماهیت علمی ادبیات، به عنوان تجلی شهودی و روانی آدمی، تاکنون به طور کامل بررسی و تحلیل نشده است. اغلب نظریه پردازان ادبی نیز آن را از منظر زیباشناختی مورد توجه قرار داده اند و از رویکرد های معرفتی و اندیشه زایی ادبیات غافل مانده و گاهی نیز آن را در حد التذاذ نفسانی پایین آورده اند. عده ای نیز به تبیین ماهیت اخلاقی ادبیات اکتفا کرده اند. در حالی که در ماهیت و سرشت ذاتی ادبیات دانش ها و معارف ناپیدای هستی شناسانه و عمیقی وجود دارد که به علت برجستگی صورت های مادی سخن ادبی، اغلب از شناخت آن غافل هستیم. در حالی که میان کارکردهای غریزی ذهن و کارکردهای ادبی و متعاقبا میان احساس و اندیشه انسان با جهان هستی رابطه هماهنگ و تنگاتنگی وجود دارد که از طریق تخیل ادبی این شناخت و ارتباط برقرار می گردد. جلوه های بیانی و سخن ادبی نیز مانند نماد، استعاره، تمثیل، روایا و داستان و ... همگی صورت های مختلف معرفتی و اندیشگی ادبیات به شمار می آیند. در این مقاله سعی شده تا ضمن بررسی آرا نظریه پردازان مهم ادبی جهان، مولفه ها و مشخصه های علمی و اندیشه زایی ادبیات نیز، شناسایی و تبیین گردد.

کلمات کلیدی:

ادبیات، ماهیت اندیشگی، ادبیات رویکردهای معرفتی، ادبیات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734520>

